

Mål T-369/03

Arizona Chemical BV m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Direktiv 67/548/EEG — Beslut att inte upphäva klassificeringen av kolofonium som farligt ämne — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Skadeståndstalan — Preskription — Invändning om rättsstridighet — Avvisning”

Förstainstansrättens beslut (tredje avdelningen) av den 14 december 2005 . . . II - 5845

Sammanfattning av beslutet

1. *Talan om ogiltigförklaring — Rättsakter mot vilka talan kan väckas — Begrepp — Åtgärd med bindande rättsverkningar — Förfarande för anpassning till tekniska framsteg av direktivet om klassificering av farliga ämnen — Skrivelse från kommissionen innebärande avslag på en begäran från vissa tillverkare av ett ämne att klassificeringen av detta ämne skall upphävas — Omfattas inte*

(Artikel 230 EG; rådets direktiv 67/548, artikel 29)

2. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen — Direktiv om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen — Direktiv i vilket det inte föreskrivs processrättsliga skyddsregler till förmån för de berörda ekonomiska aktörerna — Talan som väckts av nämnda aktörer mot en rättsakt som antagits inom ramen för förfarandet för ändring av direktivet — Avvisning*
(Artikel 230 fjärde stycket EG; rådets direktiv 67/548, artikel 14 och bilaga 6, punkterna 1.7.2 tredje stycket, 4.1.3, 4.1.4 och 4.1.5)
3. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen — Rättsakt med allmän giltighet — Omsorgsplikten — Skyldighet som inte ger de aktörer som deltagit i förfarandet för antagande talerätt*
(Artikel 230 fjärde stycket EG)
4. *Skadeståndstalan — Preskriptionstid — Den tidpunkt då fristen börjar löpa — Skadeståndsskyldigheten grundad på en rättsakt med allmän giltighet — Tidpunkten då de skadebringande verkningarna av denna akt har uppstått*
(Domstolens stadga, artikel 46)
5. *Skadeståndstalan — Preskriptionstid — Den tidpunkt då fristen börjar löpa — Skada som uppkommer fortlöpande — Tidpunkt som skall beaktas*
(Domstolens stadga, artikel 46)
6. *Förfarande — Ansökan genom vilken talan avhängiggjorts — Formkrav — Fastställelse av föremålet för talan — Kortfattad framställning av grunderna för talan — Talan om ersättning för skada som vållats av en gemenskapsinstitution — Underlåtenhet att iaktta nämnda krav — Rättegångshinder som inte kan avhjälpas*
(Förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 44.1 c)

1. En talan om ogiltigförklaring, som väckts av tillverkare av ett ämne som klassificerats som sensibiliserande ämne i bilaga 1 till rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen mot kommissionens beslut, som riktats till dem, att inte förelägga föreskrivande kommittén ett sådant förslag till ändring av nämnda direktiv inom ramen för förfarandet för anpassning till tekniska framsteg för tjugonionde gången av direktivet som innebär att klassificer-

ingen av detta ämne skall upphävas, kan inte upptas till sakprövning.

Det är nämligen inte tillräckligt att en gemenskapsinstitution har skickat en skrivelse till någon, som svar på en begäran från denne, för att denna skrivelse skall kunna betecknas som ett

beslut i den mening som avses i artikel 230 EG, eftersom endast åtgärder som har tvingande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen genom att väsentligt förändra dennes rättsliga ställning utgör rättsakter och beslut som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring i den mening som avses i artikel 230 EG.

Den omtvistade rättsakten antogs inom ramen för den inledande granskningen av de berörda ämnenas inneboende egenskaper, vilken inte på något sätt avser de aktuella aktörernas individuella intressen och inte syftar till att förbereda ett individuellt beslut avseende dem utan endast är ett inledande skede i förberedandet av en rättsakt med allmän giltighet, det vill säga ett sådant förslag till ändring av ett direktiv som föreskrivs i artikel 29 i direktiv 67/548. Det skulle för övrigt strida mot de ovannämnda principerna att enskilda ges möjlighet att omvandla det förfarande som leder till antagandet av rättsakter med allmän giltighet genom vilka direktiv 67/548 ändras till ett förfarande av individuell art, genom att tillstålla kommissionen en skriftlig begäran som institutionen är skyldig att besvara enligt den allmänna regeln om god förvaltningssed som följer av artikel 21 tredje stycket EG. En sådan svarsskrivelse, även om den är slutgiltig, kan inte förändra den rättsliga beskaffenheten hos det förfarande som leder till en klassificering av ämnen eller till att en klassificering upphävs. En sådan

svarsskrivelse är inte heller i sig tillräcklig för att dess mottagare skall ha talerätt.

Vidare kan en gemenskapsinstitutionens beslut att inte återkalla eller ändra en rättsakt inte i sig utgöra en rättsakt vars lagenlighet kan granskas enligt artikel 230 EG, utom när den rättsakt som institutionen beslutar att inte återkalla eller ändra i sig kunde ha angripits med stöd av den bestämmelsen. Ett sådant förslag till ändring av nämnda direktiv som sökandena har begärt kan inte heller utgöra en rättsakt mot vilken talan kan väckas i den mening som avses i artikel 230 EG på grund av att den skulle vara av rent mellankommande och förberedande art, eftersom det i fråga om rättsakter som utarbetas i flera led i princip endast är de åtgärder som efter förfarandet slutgiltigt fastslår institutionens ställningstagande som utgör rättsakter mot vilka talan om ogiltigförklaring kan väckas, och inte mellankommande åtgärder som syftar till att förbereda det slutliga beslutet.

(se punkterna 56, 60, 63–64 och 66)

2. Den omständigheten att en person på ett eller annat sätt deltar i det förfarande som leder till antagandet av en gemenskapsrättsakt särskiljer denna person

med avseende på rättsakten i fråga enbart när vissa processrättsliga skyddsregler har föreskrivits för denna person i den tillämpliga gemenskapsrättsliga regleringen. Vad gäller särskilt rättsakter med allmän giltighet i fråga om vilka varken förfarandet för beredning eller rättsakterna i sig innebär att det enligt gemenskapsrättens allmänna principer, som till exempel rätten att bli hörd, krävs att de berörda personerna deltar, om ett sådant deltagande inte uttryckligen föreskrivits, skulle det följaktligen, så länge det saknas uttryckliga processrättsliga skyddsregler, stå i strid med ordalydelsen och andan i artikel 230 EG att tillåta en enskild att väcka talan mot en normativ rättsakt på grundval av att han deltagit i utarbetandet av denna rättsakt.

miska aktörer som har tillgång till nya uppgifter kan lämna ett förslag till de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, eller punkterna 4.1.3, 4.1.4 och 4.1.5 i nämnda bilaga liksom artikel 14 i nämnda direktiv några processrättsliga skyddsregler på gemenskapsnivå till förmån för dessa aktörer. Dessa bestämmelser kan således medföra att den talan som väckts av dessa aktörer mot kommissionens beslut att inte förelägga föreskrivande kommittén ett förslag till ändring inom ramen för nämnda förfarande för anpassning skall upptas till sakprövning.

(se punkterna 72–74, 76–78 och 80)

Direktiv 67/548 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen innehåller varken någon bestämmelse som är avsedd att ge sådana berörda ekonomiska aktörer som de företag vilka tillverkar och säljer kolofoonium och derivat av detta ämne rätten att ta initiativ till förfarandet för anpassning till tekniska framsteg av nämnda direktiv, eller någon regel om att kommissionen, innan den framlägger ett förslag till anpassning, skall följa ett förfarande i vilket dessa aktörer omfattas av processrättsliga skyddsregler. I synnerhet innehåller varken punkt 1.7.2 tredje stycket i bilaga 6 till nämnda direktiv, enligt vilken berörda ekono-

3. Inom ramen för ett förfarande som leder till att rättsakter med allmän giltighet antas utgör den omsorgsplikt som åligger institutionerna huvudsakligen en objektiv processrättslig skyddsregel som följer av en absolut och ovillkorlig skyldighet som åligger gemenskapsinstitutionen vid utarbetandet av rättsakten och inte av någon individuell rättighet. Av detta följer att en sådan skyldighet, vilken har en annan omfattning än i administrativa förfaranden som syftar till

antagandet av individuella rättsakter, inte innebär att de aktörer som deltar i det aktuella förfarandet därigenom direkt kan göra gällande några rättigheter eller att de har talerätt vid gemenskapsdomstolarna.

skadebringande verkningarna av denna akt har uppstått och således inte innan de berörda har lidit en säker skada.

(se punkterna 106 och 107)

(se punkterna 86–88)

4. Den preskriptionstid på fem år som föreskrivs i artikel 46 i domstolens stadga avseende talan mot gemenskaperna om ansvar i utomobligatoriska rättsförhållanden kan inte börja löpa förrän samtliga förutsättningar för skadeståndsskyldigheten är uppfyllda. Dessa förutsättningar är att gemenskapsinstitutionerna skall ha gjort sig skyldiga till ett rättsstridigt agerande, att den påstådda skadan verkligen skall föreligga och att det skall finnas ett orsakssamband mellan detta agerande och den skada som gjorts gällande. Kravet på att det skall föreligga en säker skada är uppfyllt när skadan är omedelbart förestående och kan förutses med tillräcklig säkerhet, även om skadans storlek ännu inte kan fastställas exakt.
5. När det gäller en skada som uppkommer fortlöpande skall preskription i enlighet med artikel 46 i domstolens stadga anses ha inträtt avseende den period som ligger mer än fem år före den dag då den preskriptionsavbrytande handlingen vidtogs, utan att detta påverkar de anspråk som har uppkommit under senare perioder. Enligt nämnda artikel 46 kan preskription avbrytas genom att talan väcks vid domstolen eller genom att den skadelidande dessförinnan gör framställning hos en av gemenskapens behöriga institutioner.

(se punkt 116)

6. Enligt artikel 44.1 c i förstainstansrättens rättegångsregler, vilken rör ansökans innehåll och vars åsidosättande utgör ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas, skall varje ansökan innehålla uppgifter om föremålet för talan och en kortfattad framställning av grunderna för denna. Dessa uppgifter skall vara

När skadeståndsskyldigheten grundas på en rättsakt med allmän giltighet börjar inte preskriptionstiden löpa förrän de

tillräckligt klara och precisa för att svaranden skall kunna förbereda sitt försvar och förstainstansrätten skall kunna pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. Vad gäller särskilt en ansökan om ersättning för skada som påstås ha vållats av en gemenskapsinstitution skall denna innehålla uppgifter som gör det möjligt att identifiera det agerande som läggs institutionen till last, skälen till att

sökanden anser att det finns ett orsaksamband mellan agerandet och den skada som sökanden säger sig ha lidit samt arten och omfattningen av denna skada.

(se punkterna 119 och 120)